

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

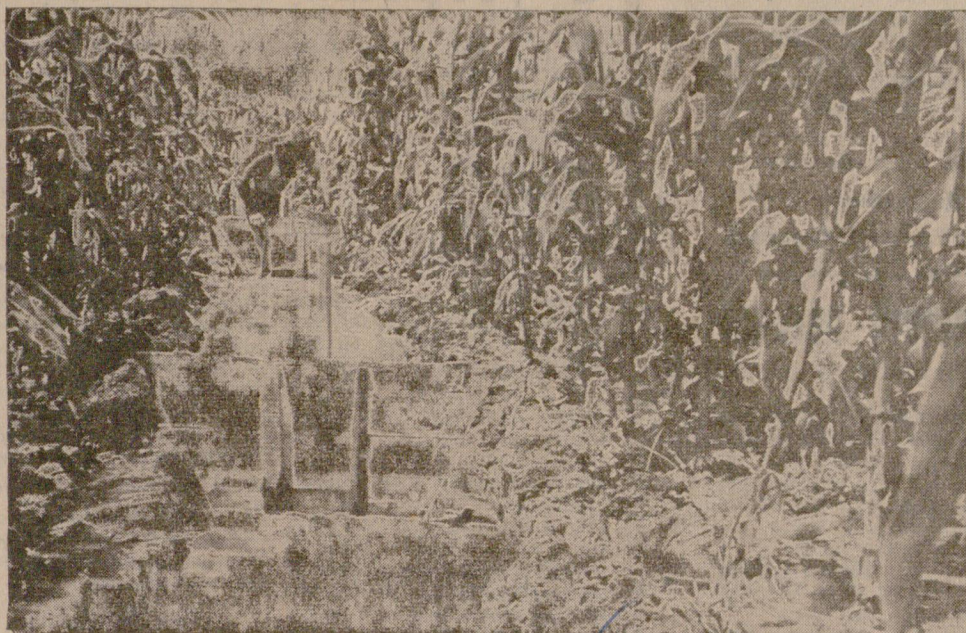
Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 84 (1839)

В. Търново, събота 13 юли 1963 г.

Цена 2 стотинки

Ден по-рано да приключим жътвата! Денонощен труд в напоителните полета!

От ранна утрин до късна вечер Йордан Гушев от с. Ресен полива с помощта на разпределителни кутни царевича.

От тъмно до тъмно

Консерватизмът е надвит

БОГАТА е земята на Ресенския кооператив. От година на година тя се отпънча все по-цедно на своите стопани. Модерна техника, съчетана с повишаващите се познания по спецификата в отглеждането на различните култури, поставя все нови и нови изисквания. Затова в кооператива всеки ден се използва за повишаване на знанията, за осмисляне на практическия опит.

Бай Йордан Папазов е зашедащ водоползуването във втора бригада. Трудно може да го намери човек в селото. От тъмно до тъмно той е сред избуялата царевична и цвекло. Всеки метър от близо 1000-декаровия блок на местността „Никопска мера“ е минал под неговия поглед. Тук на практика той и поливачите Петър Бенов, Йордан Гушев, Трифон Обрешков проверяват онова, което научава през зимата, в школите за изучаване опита на най-добрите поливачи, преборват се със собствената си заостреност и консерватизъм.

— Миналата година — разказват те — в стопанството имаше и разпределителни кутни и сифончета. В курсовете слушаме за техните предимства, но гравитационното поливане ни се струваше по-добро без тях. Ние дори не пожелахме да ги вземем от складовете. Чувашме, че в Дичин били занесени на блока, но не са използвани.

— Сега като гледам как тече водата — продължава Обрешков — ми се струва, че миналата година ние не сме поливали, а сме заливали.

И действително по широката вада наредените 70 сифончета послушно отвеждат живителната вода по дългите редо-

ве. Безшумно водата отива до всяко стръхче. Поливачът само следи да не се прекъсне вадата или някой ред, оправя бързо с мотиката и със задоволство слуша шумоленето на двуметровите стебла, опипва ярко очертаните кочани.

— Колко много се облекчава трудът ни — подхваща Гушев. Сега много по-лесно се командва водата. И кутните и сифончетата създават условия за по-производителен труд. Само, че сега откриваме и друга грешка. Главните бразди следва да се прокарат на 250, а не на 400 м. На по-късното разстояние за една смяна ще полеем участъка и няма да има загуба на вода.

Материалните стимули

ВРЕСЕН вече не се води спор за поливане от тъмно до тъмно. Ръководството на стопанството има решение да се полива на две смени — от 4 до 21 часа, а през нощта водата да се използва за напояване на люцерните, пасищата и мерите. И това става.

Сега в стопанството в деветте бригади в поливането участвуват близо 270 души. Навсякъде се полива от тъмно до тъмно. Стремим се да се полива качествено и от сутрин до вечер идва още и от материалните стимули. Ръководството е решило да се дава допълнително възнаграждение на поливна норма от 3,5 декара по 3 кг царевича, освен допълнителното заплащане, прието в производствено-финансовия план от надплановите добиви. А сега дневно всеки поливач достига близо по две норми.

Така добрата организация и материалните стимули помагат в кооператива да се полива дневно по 1000 декара царевича.

ДОБРА ДРУЖБА — ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ

Първенци комбайнери от Търновското МТС са Тодор Спасов Дойчев, овършил 330 тона зърно, и Никола Станев Дълев с 280 тона зърно, които жътват в блоковете на ТКЗС в Церова кория. 2660 декара жътва отхвърляха те в „Кирчев кладенец“, полето и „Ръята“. Комбайните им не се дежата, все заедно.

От началото на жътвата до сега двамата получиха 3 пър-

ти награди от МТС. И заслужено. А какъв колектив са, макар само четирима да са с помощниците си Христо Гюзелев и Никола Пиперков! Ето зачеването на блока в „Братанов рът“, който доживяват днес, на единия комбайн се скъса приемният билер. За кратко време като си помагаша двамата, комбайнерите сами си го оправиха. Пак заедно запяха машинните и повече жътва отхвърляха.

ОКРЪГЪТ НАГРАДЕН

Съветът по селското стопанство при Министерския съвет е определил и награждава окръжните-республикански първенци в по птицевъдството

селското стопанство през 1962 година. По изпълнение на общите задачи:

Търновски окръг — втора награда — преходно червено знаме на Министерството на селското стопанство, производство — 300

лева, мотоциклет с кош и изпраждане 6 души на енкурзия в чужбина.

Дъждовалната техника в действие

КООПЕРАТИВЪТ разполага с 13 дъждовални машини и инсталации. Техният капацитет е около 600 декара. В момента 11 от тях работят. Те се използват главно за напояването на захарното цвекло и други култури, а също така и за онези площи, които са над каналите и на които не може да се подаде вода по гравитационен път.

Още 500 декара искат вода

При съществуващата организация и темп на работата в Ресен в момента графикът за напояване на културите се спазва. Но вторите култури и бързото им развитие и особено царевичната вече искат вода. В Никоп царевичната втора култура вече се полива. Така че в близките дни в стопанството ще трябва да се поливат не само 14 000 декара царевича, а още нови 5000 декара.

Ръководството не забравя това и на последното сизаседание, завчера, Общинският партисен комитет след като се запозна с досегашните успехи и слабости по поливането, набеляза мерки, осъществяването на които гарантира напояването на вторите култури.

Ив. КОЛЕВ
СНИМКИ: Ив. ВОДЕНИЧАРОВ

Завеждащ водоползуването към 2-ра полевъдна бригада Йордан Папазов зарежда сифончетата в царевичния блок.

Първенци механизатори

До 11 юли включително първенците комбайнери в окръга са:

Георги Димитров ЧЕШАЛОВ от ТКЗС Морава ожънал 2610 декара и овършил 924 тона зърно. Той става и новия носител на преходното знаме в обявеното съревнование като получава и 15 лева парична награда.

На второ място е комбайнерката от ТКЗС Д. Оряховица Ирина Илиева МУСЕВА, ожънала 2500 декара и овършила 562 тона зърно. Тя получава парична награда 10 лева.

В първите редици са и Йордан БАЙЧЕВ от ТКЗС Поликраище, досегашен носител на преходното знаме, ожънал 2410 декара и овършил 556 тона зърно, Веселин КУШЕВ от ТКЗС Поликраище с 2370 декара жътва и получени 576 тона зърно, Ангел МАРИНОВ от ТКЗС П. Сеновец с 2060 декара жътва и получени 515 тона зърно, Кирил КРЪСТЕВ от ТКЗС Масларево ожънал 2056 декара и овършил 527 тона зърно.

ПРИКЛЮЧИХА ЖЪТВАТА

Ден година храни. С този девиз моравските механизатори и кооператори тръгнаха по хлебородните поля. Първият жътвен

ден започна с малко тържество, с пожелание за сръчно прибиране на реколтата. Той донесе и първите успехи. С комбайните бе овършана 150 тона пшеница и 50 тона ечемик. Вторият и третият мина с още по-голямо напрежение, ентусиазъм за спечелване на съревнованието между комбайнерите.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански работи към 11 юли 1963 година

ТКЗС и ДЗС	Жътва на пшеница, т/а	Секта II култ., т/а	Полета, обработени в %
1. Морава	100	60,7	100
2. Поликраище	87,1	43	20,7
3. Д. Оряховица	83,6	89,3	30,8
4. Обединение	82,7	83,5	48,4
5. Каранево	79,9	32,9	69,3
6. О. могила	72	37,5	18,4
7. П. Сеновец	71,1	82,7	28,6
8. Масларево	66	85,7	26,6
9. Г. Студена	64,5	37	35,6
10. Ресен	64,4	62,6	53,7
11. Стрелица	62,9	72,4	1,7
12. Върбовка	62	28,2	18,4
13. Павликини	59,6	44,3	44,2
14. Алеково	57,4	20,1	95,4
15. Драгомирово	52,2	55,8	34,7
16. Д. Липница	51,1	100	31
17. Джуколония	51	70	37
18. Страхилово	49,5	59,6	8,2
19. Камен	48,6	69,8	16,7
20. Михалици	47,7	73,8	10,2
21. Ц. кория	46,6	94,4	—
22. Дъско	45,4	20,2	26,3
23. Лясковец	44,6	70,8	2,3
24. П. Тръмбеш	43,3	64,3	81
25. Ореш	39,8	66,6	100
26. Козловец	39,8	43,7	—
27. Драганово	38,4	34,8	0,2
28. Самоводене	37,7	72,4	22,7
29. Б. черква	33,6	42,3	20,4
30. Асеново	33,2	36	14
31. Сухиндол	31,4	63,7	36,7
32. Косарево	30,7	46,6	4,6
33. Златарица	30,5	72,4	0,4
34. Балван	24,3	40,6	—
35. Килифарово	23,8	72	40
36. Сушица	22,1	68,1	—
37. В. Търново	14,6	32	—
38. Буйновци	4,8	—	—
39. Еленя	3,9	—	—
40. Веброво	3,2	—	—
ДЗС			
1. ДЗС „Совата“	97,8	15	—
2. ДЗС „Свицов“	62	—	79,5
3. ДЗС „Лясковец“	—	55	—

ВСИЧКО ЗА ОКРЪГА 51,1 55,9 30,8

Бюлетинът за хода на жътвата помогна много в съревнованието. Червеното флагче се вееше от комбайн на комбайн. У комбайнерите гореше желание за работа. Всяка повреда се отстраняваше навреме. Благодарение на добрата организация от страна на бригадите за комплексна механизация жътвата завърши само за 13 дни. В камбарите на кооперативното стопанство е прибрана 2 024 тона пшеница и 423 тона ечемик.

Александър Цачев
от Общественият редакция на в. „Борба“ в с. Морава

Повелята е: сламата да се прибере до сламка!

При сегашната организация по прибирането на сламата в Б. черква е съществително дали напълно се прибере. Олсността от развалена не е изключена. От 3358 декара пшеница, ожената с комбайните, сламата е прибрана само по-малко от половината. Не е организирано своевременно, освобождаване на площите. По вина на полевъдните бригади изкарната слама от блоковете стои продължително време на малки купчини, без да се прави на големи купи. Изпратените хора от полевъдните бригади са крайно недостатъчни, за да се справят с тази задача. От трите балироващи машини в стопанството само във Вишовград работи една на две смени.

На местността „Орницата“ в Бяла черква комбайнерите жътват високо, поради което една трета от сламата остава по нивите. А за предотвратяването на това явление не се изисква много. То е по силите на механизаторите. Буйният посев е нужно да се жъне с по-малка ходова скорост на комбайните, което ще позволи подобрят да се пусне по-ниско до земята, че се избегне и претоварването.

Забавя се и сеитбата на царевича втора култура. Седмее верижните машини още не са минали на деконощна работа. Те се местят от един блок на друг, прави се излишно транспортиране, налято е случаи в село Вишовград. По вина на бригадира Любен Нен-

ков на 9 юли не бе доставено семе за засяване на изораните площи. Опасността от замръзване по прибирането на реколтата, сеитбата на вторите култури изисква час по-скоро да се вземат бързи мерки от страна на управителния съвет и общинския партисен комитет. И това трябва да стане зашто пшеницата е узряла, тя не може да трае, нито пък продължителната сеитба на царевича ще гарантира получаването на големи количества зелена маса за силни и царевича за зърно. Повелаят сега е освободените блокове да бъдат засяти, сламата съхранена така, че да не се допусне никакво разпиляване.

Д. БУРНЕВ

Тържество на българо-съветската дружба

Легният театър е преспялнен до последно място. Над 3500 жители и гости на Б. Търново с интерес очакваха концерта на Съветската естрадна група, който се състои в четвъртък.

И той започна. Започна обикновено, така както всички концерти досега. На сцената излезе Олег Александров. И в нашето „добър вечер“ и в цялото му държание се чувствуваше такава лекота, непринуденост. Струваше ни се, че пред нас е близък човек, с когото се срещаме и разговаряме всеки ден. Той представяше всички артисти и винаги намисляше възможност да влезе в контакт с публиката. Затова и тя го желаше, очакваше го винаги с нетърпение.

Прекрасни впечатления оставиха артистите от Московската опера: Мирдза Озолина — лауреат на Шестия световен младежки фестивал в Москва, Тасия Санина — заслужила артистка на РСФСР, Людмила Шахова, Наталия Красная, Александър Степаненко, Владимир Шишкин, Борис Багякин. При съпровод на Наталия Столорова те изпълниха

познати арии от оперетите на Дунаевски, Калман.

Публиката тая вечер като че бе ненаситна. С дълбоко нестихващи аплодисменти тя изпращаше всеки номер, искаше артистите да пеят още. И те, щастливи, че са пред своя публика с удоволствие се отзоваваха. Може би бяха изморени. Изнесли са концерти в много градове на страната. Но всички пяха с такова желание, с вдъхновение.

Програмата бе богата, разнообразна. Тя показа високата класа на съветското реалистично изкуство. Всичко бе добре замислено, изпълнено със завидно артистично майсторство. Плениха ни тази вечер грацията, лекотата, с която играеха Тамара Соколова и Петър Помазанов — артисти от балета на Московската опера, на акробатите Зинаида Евтихова и Николай Фатеев. А какъв бурен възторг предизвикаха танците на Александър Мирецкий, Николай Петров. Генерал Шрейбер — солист от балета на Ленинградския Малък оперен театър, на артистите Сергей Русанов, Татяна Леман!

Последният номер завърши. Но така трудно ни бе да се разделим със съветските артисти. Никой не си отиваше. Станала права, хилядната публика дълго аплодира съветските гости.

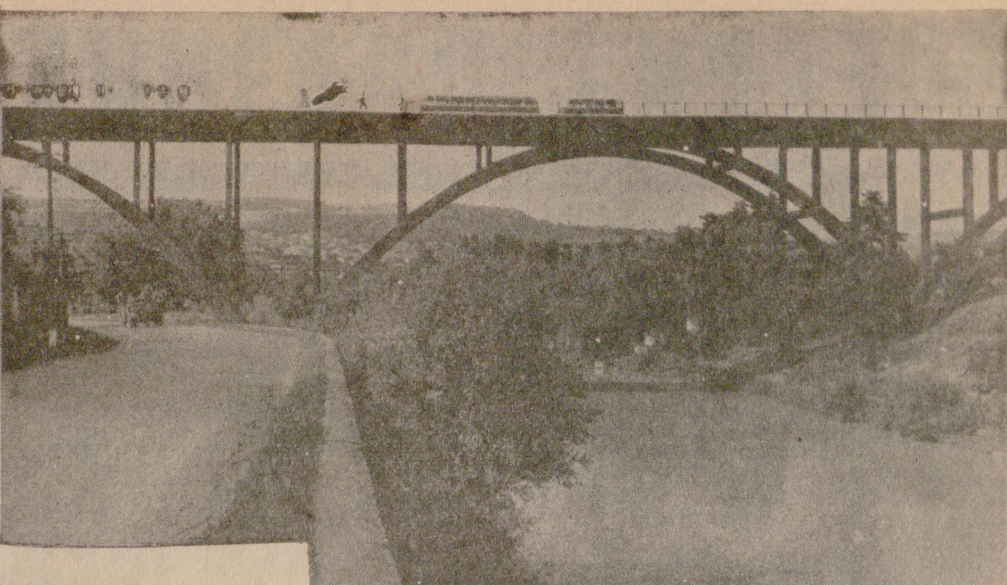
От името на присъстващите и гражданите на В. Търново приветства представители на великата братска страна Асен Пашов — член на бюрото на Окръжния комитет за българо-съветска дружба.

Бодрата пионерска смяна поднесе букети цветя. Трогната всички ни тази вечер малката възпитаничка на Школата за изучаване на руски език Мария Иванова Кефирова. Тя говори на руски. А това дълбоко ги развълнува.

За топлина радушен прием, за несъкрупшата дружба между двата народа, говори Шпан-Осовски — диригент от Московската опера.

Не! Това не беше обикновен концерт. Той се превърна в едно мило, възбуждащо тържество на нерушимата българо-съветска дружба.

П. ДИМИТРОВ

Ръце на талантливи майстори-строители свързаха с красив мост двата бряга на лъкатушна Янтра край Велико Търново. Снимка: Ив. Воденичаров

ВИНАГИ В ПРЕДНИТЕ РЕДИЦИ

„Професията на строителите трябва да стане една от най-почетните професии в нова България“.
Г. Димитров

Търновският край е прочут със своите строители. Общественият сград, мостовите и къщите, построени от прочутия търновски майстор Коло Фичето, и днес служат като пример за здравия естетически вкус на нашата национална архитектура. В последното десетилетие майсторите строители в нашия окръг изградиха такива крупни обекти, като: Разширението на Държавния захарни завод — Г. Оряховица, Завода за теглоизмервателни уреди в Лясковец, Завода за стоманобетонни изделия в град Свищов, Заводите за ламелен паркет и фурнир и за малки радиоприемници във В. Търново, разширението на ДИП „В. Мавриков“ и „Балкантурист“ във В. Търново, ДМЗ — Дебелец, Автобазата в град Елена, редица винарски предприятия и млекоцентрали и стотици други културно-битови и жилищни сгради.

Работниците и инженери-технически кадри от Окръжната строителна организация се опират на богатия опит на съветските строители и дългогодишната практика на изтъкнатите майстори-строители от окръга, като Минно Демиев, Коло Александров, Върбан Киселков, Минчо Български, Стойко Бонев, Марко Станев, Иван Генев и много други, окичили гърдите си с високи правителствени награди.

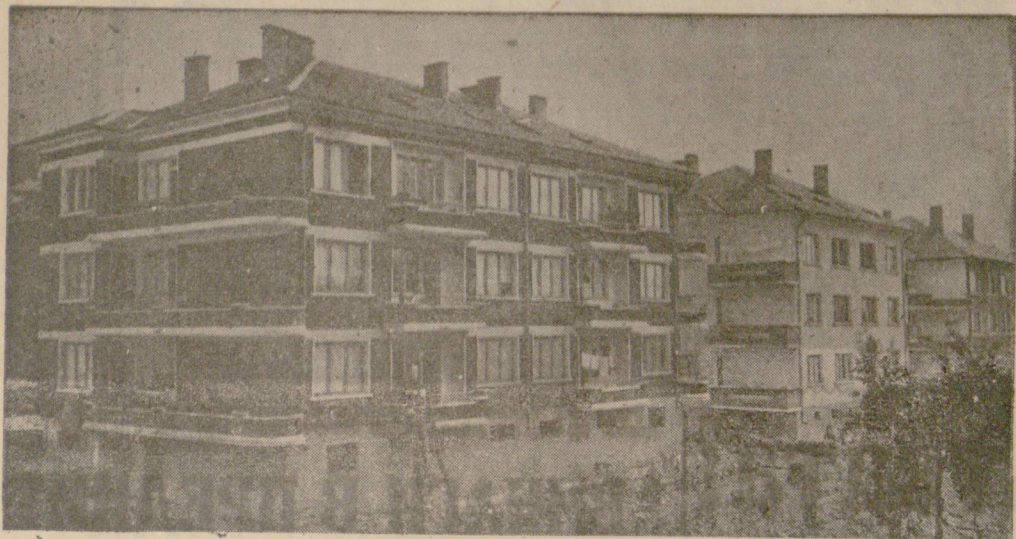
Нашите строители плодотворно използват новите почини. Движението за комунистически труд печели много привърженици сред тях.

В чест на Деня на строителя — 14 юли и 50-годишнината от създаването на Профсъюза на строителните работници, по строителните обекти в окръга се разгоря масово социалистическо съревнование — „Рапорт на строителя“. В него участваха 137 бригади с 1646 души. Благодарение на положените усилия колективът на Окръжната строителна организация изпълни обещанието за първото шестмесечие.

Сега пред строителите от окръга стои задачата да изпълнят плана и обещанието за 1963 година по всички показатели. И затова има всички условия. В момента се разширява помощното предприятие „Полигон“ — Г. Оряховица — изгражда се писта за едри панели с капацитет 250 апартамента годишно. Във В. Търново се полагат основите на два едропанелни сглобяеми блокове с по 24 апартамента. Работи се и за внедряване на ефективна керамика за подови конструкции за заместване на бетонните панели с цилиндрични кухини.

Строителите в окръга посрещат своя празник с голям ентусиазъм. Те от сърце благодарят на Българската комунистическа партия и народната власт за грижите, които полагат за тях. Светлите перспективи, които разкриват пред тях решението на историческия Осми конгрес им вдъхват нови сили и увереност да вървят винаги в челните редици.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, СТРОИТЕЛИ!

Все по-голям брой красиви и удобни жилищни сгради израстват във В. Търново. НА СНИМКАТА: Жилищни блокове по улица „Възрожденска“.

В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

По всички строителни площадки в Свищов се води напрегната борба за предсрочно изпълнение на дадените обещания. Все повече хора се включват в съревнованието „Репорт на строителя“. Много жат се успехите.

В първите редици са комсомолците от мазаческата бригада на Велю Стоянов. По пример на ловчани дванадесетте сърчени комсомолци от бригадата обучават младите мазачи Янко Цветанов и Ангел Петков, които ще се явят на изпити за получаване на погорен разряд. От месец май колективът първи в района работи с акорден наряд. Производителността на труда се повиши — докато през месец април изпълнението на трудовите норми бе 137 на сто, то за май достигна 170 на сто, а за юни — 192 на сто.

Работейки по акордния начин мазачите-комсомолци още на първия обект скъсиха срока на завършване с 3 дни и намаляха с 10 броя на заложените ядници. В резултат на това те повишиха производителността на труда с 30 на сто. При отлично качество бяха завършили всички мазилки на жилищна кооперация „Нова“ и груповия строеж „Хемус“, а сега се довършват жилищните кооперации „Венера“ и „Пролет“. Това е голяма помощ за предсрочното предаване на пусковите 21 апартамента с гаранционен паспорт.

Като най-добри, израстващи

млади кадри се проявяват комсомолците Димитър Янков, Георги Богданов, Диман Еленков, Александър Ангелов и Божин Атанасов. Следват техни пример и останалите младежи.

Излизаха се един след друг студентите дни. Лятното слънце вече силно грее над равнината. Но за трудовете подвизи на строителите от бригадата за комунистически труд на орденосеца Иван Генев още се говори. И заслужено. Комсомолците и тук бяха в първите редици. Заслужават похвала носителят на златен орден на труда — Петър Кюрчев, носител на сребърен орден на труда — Иван Киранов, Иван Билев, Парис Страхлов, Боян Михайлов, Петър Пенчев, Кирил Крачунов и др. Те не се стъпиха пред никакви трудности и на 23 май рапортуваха, че първият етап от реконструкцията на консервния комбинат „Република“ е завършен навреме. Само за няколко месеца бе подменена старата дървена конструкция на покрива с бетонни ферми и панели. Едновременно с това бяха оформени помещението на два нови цеха.

Постигнатите отлични резултати се дължат преди всичко на работата по почина на ловчани. В кратък срок първенците бяха достигнати от положителна членове на бригадата. Не трябва да забравяме и висока трудова дисциплина и съзнателност между комсомол-

ците. Един пример е достатъчен да потвърди това. В най-тежките зими дни, когато пътищата бяха затрупани, за да не отсъстват и се явят навреме на работното си място, тримата комсомолци Иван Киранов, Иван Билев и Боян Михайлов пропътуваха пеша от село Караманово до Свищов.

Незабавими са трудовете победи, които постигат и комсомолците от другите бригади, включени в съревнованието „Репорт на строителя“ и движението на ловчани. С всички изминат денонощията успехи нарастват. С високо вдигнати чела те ще посрещнат 14 юли — голямия празник на строителите на комунизма в нашата прекрасна Родина.

К. БАКЪРДЖИЕВ

СТРОИТЕЛИ, ЗА КОИТО МАЛКО ЗНАЕМ

При тях няма тракане на бетонобръквачки и високи стройни скелета. Архитектите не излизат железни лабиринти, не се вейат над сградите знамена. Не се виждат грамади от строителни материали. Няма и разгърнати чертежи. Те строят сега така, както са строили преди векове безсмъртните ни деди.

Султански орди, изостанали епоха зад нас, с ярост разруши-

ли крепости, църкви и дворци. Изпламенили в пожарите на погрома дърво и мрамор, издълбали с ятаган фрески. Искали да не остане нищо от миналата слава, за да не дойде свободата дори и след 500 години.

Затова днес в нашата родина, с хилядолетното име България, почти няма запазена стара крепост. Художниците изписват по възрожденските лица на книжовници и владетели, архитекти и строители възстановяват из пепелта дворци и градове от десетината останали камъка в гранитните основи.

Строителите от В. Търновската специализирана организация за опазване на паметниците, с търпение и усърдие разбулват непомръкналата слава, дързостта и майсторството на българските майстори от средните векове. Малко повече от 20 души с най-високи разряди, днес работят по начини и с темпото, с което са работили техните предшественици. Работят без техника, без удобства и пак изпълняват средно 120 на сто нормите.

Неповторимият ансамбъл на ул. „Гурко“ във В. Търново, „Радиовата къща“ в Елена и „Даскаловата“ в Трявна са тяхно дело. Родната къща на най-малкия партизански Митко Палаузов, домовете на ятаци от Ялово и Дебелец са запазени и поддържати за поколенията от тези строители.

В дните пред Празника на строителя, Димитър Генчев, Косю Пенев, Димитър Митев, и Пенчо Косев камък по камък, и плочка по плочка възстановяват и изизждат на най-високото място на Царевец, стените на Патриаршията. Един богат комплекс от църкви, с няколко блястящи разчленени фасади, са

смайвали погледите на древните майстори и архитекти-чужденци. От декоративната керамика и многоцветните стенописи сега са останали само купичка парчета. Но докато те е трябвало някога да напомнят на цар и бояри, че всяка земя на власт е по божия милост, днес техните руини ни говорят за именитите представители на Търновската книжовна школа и самообителите „неуки“ български строители. Здравият като бетон хоросан, направен от горещ вар и едър пясък и до днес е запазил слепени необработените гранитни късове, доставени направо от каменоломните.

„Да бъдеш строител-реставратор, значи да имаш голяма амбиция и добър вкус“ — говори бригадирът Димитър Генчев.

По същия начин бригадата на Никола Колев, малко по-надолу, издигна на няколко метра над свещената земя разноцветните каменни грамади на царските дворци. Други групи от организацията работят по реставриране на старините от още девет окръга.

Тираниите не искали да останат нищо от миналата слава, за да не дойде даже и след пет века Свободата. Но останали строени мраморни капители, разчепени гранити, слепени камъни от основите на бойни кули и стени. По тях днес строителите-реставратори, за които малко знаем, възстановяват градове и дворци. Възстановяват делата на древните български строители.

Техните потомци днес изграждат дворци на живота в земите на ония, които някога искаха да изпълелят майсторството и дързостта на дедите ни.

М. МАНОЛОВ

Прелом в работата на проектантите

Много и разнообразни са задачите, които решава колективът на Окръжната проектантска организация по проучването и проектирането на строителството в окръга.

Коренен прелом в нашата работа настъпи след Пленума на ЦК на БКП по въпросите на строителството. Постановките и решенията на Пленума разгърнаха силите на нашите проектанти за по-високи постижения в проектирането и строителството. Старите архитектурни форми и канони не отговаряха на новата строителна техника и бяха оставени в музея. В нашите селища се появиха просторни, светли и хигиенични сгради. Лекота на формите, съчетание на бетон, стомана и стъкло, единство между форма и конструкция, ето отличителната черта на съвременната архитектура. Стилюваща развитието на строителната техника.

Почти всички жилищни бло-

кове се проектират по полуборен начин. Цехът за печатане на Радиозавода във В. Търново е напълно сглобяема сграда. Напълно сглобяемо се проектират и много други промишлени сгради. Това е единственият начин за догонване на високите темпове на строителството в окръга.

По указание на Окръжния народен съвет проектантският колектив разработва жилищен комплекс в новата част на В. Търново, която ще бъде строена с едропанелни напълно сглобяеми жилищни сгради. Строителството на два блока е вече започнато.

Независимо от успехите в нашата работа съществуват и слабости. С тях колективът води борба. Например, скоро бе обсъден въпросът за плоските покриви, направени с дълбоко анализ на техните топлотехнически недостатъци, намери се правилният път. Плахо се при-

стъпва и към колоритното изграждане на отделната сграда, на квартала, чувствуваше се шаблон и повторение в оформлението на балконите. Необходимо е повече смелост и изобретателност.

В много случаи организацията не смога навреме да предаде необходимите работни чертежи и детайли, поради което строителството загъснеше. Разбира се вина за това има и инвеститорът, който често поръчва проектите в момента, когато започва строителството. Това говори за лошо предвиджване от страна на инвеститора, за липса на перспективност. При такъв начин на работа поставените задачи се решават по спешен, проектантът няма време да намери най-икономичното, най-прогресивното решение, той трябва да отхвърля път.

Благотворно влияние върху нашата работа ще окажат решенията на Пленума на ЦК на БКП за по-нататъшното усъ-

вършенстване и засилване ефективността на партийното и държавно ръководство на народното стопанство и по-специално предвиджана реорганизация на проектантите и строителството. Проектантските организации преминават към Комитета по строителство и архитектура. Ще се подобри плановете, ще се осигури компетентно техническо ръководство, единна техническа политика, за най-ефективно използване на капиталните вложения, за бърза индустриализация и технически прогрес в строителството и строителната промишленост.

Специалистите от Окръжната проектантска организация добре разбират стоящите пред тях отговорни задачи. Те нямат пожелателни сили и умение за благоустрояване на селищата в нашия окръг.

архитект Н. СЕРГЕЕВ
директор на Окръжната проектантска организация

Бригадирът Марин Ковачев наблюдава и ръководи първите стъпки на Тодор Русев в строителната професия.

С устрема на младите

И те са като всички. Може би ще ги познаете само по изпърсаните с вар сини джечки дрехи. С двете си ръце те давят на хората цящите.

Един от многото е бай Марин Ковачев. С него се запознах леко, Весел и приказлив е. Разговорът тръгна естествено, непринудено. Няма и три години откакто е в Горна Орховица. А колко весели поздравил прие тая утрин! Сега бригадата му работи на жилищна кооперация „Гранит“.

Бе в началото на март. Големата зима още бушуваеше. Студът лют, караше хората да се забързват, да не се застигват много навян. В центъра на града между другите къщи чеше голям шалоп. През есента тук дойде булдозер, свърши си работата и... зачакана бдещите новодошци. Ще дойде, ще погледнат пръстта, която бе започнала вече да се салича и ще си замислят със свито сърце. Така мина декември, зимата. И ето, в тия мразовити мартенски дни дойдохте — момчетата на бай Марин. Ръцете окончателно, вятърът бръснеше лицата им. Но те работеха.

Сега жилищната кооперация се издига високо над другите здания.

Долу е само Димитрица Иванова. От време на време тя улавя ръката и хаспелът бавно заизкачва нагоре колючия цимент, тухли. Но често той стига до средата, спира.

— Как изглежда бушонието. Откога викам аз да се оправи. Та то иначе как се работи — замърсва тя и навива тъмни жички на бушоните. После пак улавя ръката.

Без нея те не могат. Разбира тя това и нейното желание е да не забавя работата. Затова се тревожи, когато нещо не е в ред.

Още няколко дни ще е тук, пак после ще отиде на друга сграда, при други хора. Така работи вече няколко години. И нея студът и дъждът не я плашат.

Една била забавка те примама. Поспри, погледай! Една жена сред строителите. А колко са още като нея в окръга! — Но да вървим — подканя бай Марин.

Покрива му той етажите, отдалните апартаменти. И азори така, като че всичко това е негово. Вглеждам се в ожулените му ръце. Колко тухли е прехвърлял. Тридесет години не е слязъл от скелата. Къде не е бил!

Преди три години идеа в Долна Орховица, — работи на читалището. И тук се оформля неговата бригада. Помага той, бащински помага на мла-

дите, неопитните да станат добри. Каква любов и признателност се чете в погледа на всички, когато заговорят за своя бригадир!

Преди две години Марин Миланов е работил в кравефермата. Не е бил зле там, но по-малко го високите скелета. Но да гледаш отдалеч в много леко. Друго е там на строежа. Това добре разбира и Марин. Затова с такава благодарност говори той за своя бригадир — бай Марин, за другарите си, с помощта на които възмъжа. Нищо не са скрили те от него. А когато чувствуваш до себе си рамото на другаря, става ти някак леко. И работата ти по-лесно.

Сега той вече има четвърти разряд. Възлага му и самостоятелни задачи.

— Така работим ние — по двама. Единият, по-опитният, ще показва на другаря си, ще му помага — отговаря на въпросите ми поглед млад мъж. Очите му усмихнати, ръцете чверсто поставят тухла след тухла. Косю Кръстев — така се казва той. Добил е увереност, станал е опитен. Сега вече може да работи с чертежи.

И лесно е за бай Марин сега. Знае — тук ли е Косю, момчетата нищо няма да забъркат.

Преди известно време младият майстор си е направил къща. И не може да се нарече, че в най-тежкия момент другарите му не са го оставили сам.

Устремът на младите и опитността на по-възрастните майстори така хубаво се съчетават в бригадата на Марин Ковачев.

Ето Николай Иванов. От два-три дни е в колектива. Завършил с отличие сградостроителната школа във В. Търново, две години той работи по строителните обекти в София. И сега е дошъл при своите.

Една голяма цел крепи мечтите му — да завърши гимназия. И той работи и учи. Като частен ученик и завършил осми клас. Тая година от строителната скелета е отивал на училищната скамейка. А сега се готви да завърши и десети клас.

Това, което за бай Марин и неговите по-възрастни другари бе трудно (поради недомък те не можаха да се учат), днес за Николай и стотици като него е станало цел в живота им. И те я постигат.

Строители! Колко прекрасни паметници оставят те след себе си. Със скелетите растат и те.

П. КАИШАНОВ

Проектантите са първите помощници на строителите. На снимката: архитект Бояджиев със своята проектантска група.

НЕОТЛОЖНИ ЗАДАЧИ ПРЕД ЛОЗАРИТЕ

Честите валежи през месец май и тия през настоящия месец създадоха много трудности на лозарите за навременно провеждане на агротехническите мероприятия в лозята. Усилението на стопанствата бяха насочени главно към опазване на гроздовата реколта от маната. Поради това голяма част от лозята доскоро бяха силно заплевели. Активна дори има и сега и то в основни лозарски кооперативи. А известно е на ръководителите на ТКЗС и ДЗС, на специалистите, че плевелите отнемат големи количества вода от почвата и разтворените в нея хранителни вещества. Ето защо, в близките дни те трябва да приключат с окопаването на лозята и то не само в междуредищата, а и по самия ред.

Сега се оформят пъпките в пазвата на листата в основата на латорастите, а след около месец се залагат съцветията в пъпките почти по цялата дължина на латорастите. Извършва се и интензивно нарастване на зърното. Само с окопаването обаче няма да осигурим нормални условия за доброто развитие на лозята. Получаването на една богата и качествена гроздова реколта не само през настоящата, но и през следващата година, изисква да се осъществят още редица други мероприятия в лозята.

В последно време вследствие на бури и при орането с машините, бяха повредени много колове и една част от лозята паднаха на земята. Те повече не бива да останат така.

В редица стопанства, за да се улесни в привързването на латорастите, прилагат много силно къпшене, особено при сорта „Болгар“. Това е нежелателна и вредна практика. В случая лозята се лишават от значителна част активна листна маса, така необходимата им през лятото. При сорта „Болгар“ вместо да се къпнат върховете на латорастите, добре е те да се привързват за най-горната жица, като за целта се полагат по самата жица. Привързването на латорастите трябва да осигури

ва на лозите и листата такова разположение, че да се осигури интензивна асимилация на листната повърхност.

Особено внимание трябва да се отдели на участъците, заразени с оидиум. Необходимо е да се вземат своевременно мерки за напращане със сяр, за да не се допусне поразяване на грозде от тази болест, за което падналите напоследък валежи създадоха благоприятни условия.

Докато има влага в почвата налага се да се извърши и подхранване на лозята, като се даде предимство на десертните и особено на сорта „Болгар“. За целта са отпуснати торове и те трябва да се използват най-целесъобразно. За лозята, които са под поливка и не са били достатъчно валежите, торовете трябва да се разхвърлят непосредствено преди поливането.

Въпреки голямата сухоустойчивост на лозята те реагират положително на поливките. Предвид на това, че през май имаме достатъчно валежи не бе наложително поливането, но за да се развиват нормално, дадат качествено грозде и да се образуват достатъчно съцветия за следващата година през юли е необходимо да им се осигури по 80 литра вода на квадратен метър.

Падналите валежи не са достатъчни за всички лозя в окръга. Ето защо, агрономите, в зависимост от влажността на почвата, трябва да определят поливната норма на лозята и до края на юли задават да приключи. В никакъв случай не бива да се оставят лозя за поливане през август. Лошите последици от късните поливки тук са добре известни и трябва да се имат в предвид.

На пръв поглед работите в лозята са към своя край, но много грижи трябва още, за да се осигури добра и качествена гроздова реколта.

Коста СПАСОВ

ст. агроном при Управление то на селскостопанското производство

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

Наред с отглеждането на 250 декара лозя звеното на Иван Костов от ТКЗС „В. И. Ленин“ — Д. Оряховица помага и в полевъдството. На пожняните ечемичени блокове кооператорите засяват и поливат карфиол, късни домати и целина.

Грижата за човека — над всичко

Аз съм стар човек. Щеше да ми бъде много трудно да ходя при лекарите, докато се установи болестта ми. Но в Обединена болница в Горна Оряховица се почувствувах като при свои хора. Когато трябваше да постъпя в болницата много се безпокоях. Бе ме обзело тягостно чувство. Благодарение на човешкото отношение на лекарите и сестрите се чувст

вувах много добре. Двадесетте дни, прекарани тук, дълбоко ме убедили, че грижата за човека у нас стои над всичко.

П. Иванов
Горна Оряховица

ОСВОБОДИТЕЛИТЕ НА СТРАЖИЦА

В началото на юли 1877 година предният отряд на генерал Гурко освобождава от турско иго целия Търновски край. Във В. Търново пристигат бързи донесения — бягащите турци грабят, палат и убиват българското население. Скоро става известно, че в района на с. Кадийкой (Стражица) турците са събрали много добитък и се готвят да го откарат на юг.

За спасяването на хората и добитъка в селото генерал Гурко изпраща отряда на подполковник Казански.

... В топлата юлска нощ селяните от Кадийкой очаквали лютата разправа на озверелите башибозуци. Гладният добитък мучал на „Дългата поляна“ и ксвал от мъка сърцата на българите. Наближавало полунощ. Откъм Ледвезици (Бреговица) пропукнали пушки. Хората се притиснали и скрили по къщите. С фенери в ръце, турците тичали панически, стреляли и гонели крави, овце, коне. Откъм „Дългата поляна“ се чували викове на близък и познат език.

— Вперйот, братци! Бийте турците!

— Това са руснаци! Робството свършил — работно щепнели по къщите хората. От работ ощите им се пълнели със слъзи. По-храбрите вземали брадви и излизали навън да спасяват добитъка.

На сутринта хората от горната и долната махала тичали към меедана, за да видят своите братя-освободители.

В боя за освобождението на Стражица отредят на подполковник Казански двама двестидевет жертви — двама младши кавалеристи-астрханци. Сега на мястото, където е пролята тяхната кръв, са построени сградите на кооперативното стопанство.

майор Лазар РАЧЕВ

кап. Н. Пенев

Окръжно управление на МВР

— В. Търново

ПО СЛЕДИТЕ НА НЕПУБЛИКУВАНИТЕ ПИСМА

От ден на ден, трудещите се прибягват все повече до услугите на заведенята от системата на обществено хранене. Откриват се нови и се разширяват съществуващите гостилници, закусвални, магазини за полутопла храна и др. Качеството на поднасяните ястия се подобрява, а в книгите за похвала се срещат все по-ласкави отзиви за обслужващия персонал.

Не един гражданин е изказвал задоволството си от закусвалня „Родина“. Хубави думи са записани в книгата на ресторанта „Балкан“ за сервитьора Никола Стамов и др. Но не за тези случаи сега ни е дума. Те са известни и ни радват и постоянно привличат нови клиенти.

Не рядко ние сме очевидци и на други недостойни постъпки от страна на работници от обществено хранене. За техните нарушения, опит за измама, поднасяне на яхна, развалени ястия и други, с възмущение пристигат писма от оскърбени читатели, а други идват направо в редакцията и настояват да поместим във вестника.

Считаме, че на всеки служител са известни правилата и нормите, които са определени от напашта социалистическа търговия. И въпреки това има сервитьори, които продължават да си позволяват да отнемават гражданите. Когато им се направи бележка те се правят на „обидени“, друг път идват в редакцията, искат обяснения,

убеждават ни, че те са прави, а не клиентите и т. н. После притиснати от фактите ни отминават мълчаливо.

„На 24 юни обидях в гостилница „Витоша“ — ни пише читателят Йордан Георгиев. За съжаление пилешкото месо беше вмирисано...“

Когато направихме проверка, готвачът ни даде следното обяснение: „Друг бил тогава на смяна“, а управителят се извини с неопитността на сервитьорката, която била още нова. Когато влязохме в кухнята прозорецът беше отворен (без да е замрежен) и мухите кацаха по неопитните сурови продукти и ястията.

Явно е, че д-же няколко дена след описания случай, ръководството не беше взело никакви мерки. По-късно управителят Иван Блянов ни донесе протокол за проведеното съещание на профгруппата. В него четем, че било взето решение „да се накажат виновните другари“ и нищо повече.

Ето и друго писмо: „В ресторанта „Млада гвардия“ седнахме на маси, обслужвани от сервитьора Марин Ганев. Пихме по две чаши бира и излядохме по две кюфлета. Бяхме трима души. Сервитьорът ни поиска сумата 2,34 лева, видя ни се доста голяма и го попитахме кое колко струва. Той ни отговори, че бирата струва по 20 стотинки чашата, а кюфлетата по 19 стотинки едното. Това ни се стори невярно и запитахме сервитьора Манчо Русанов кол

ко струва едно кюфте. Той след справка в кухнята (защо пък след справка?) ни отговори, че едно кюфте струва 15 стотинки, но да не сме го правили на въпрос, тъй като за всички кюфлетата му цял да му се сърди. За уверение поръчахме по едно кюфте и бира, при друг сервитьор, като кюфлетата заплатихме по 15 стотинки едното...“

Не прави приятно впечатление обстоятелството, че времето за почистване в някои заведения съвпада. Да оставим настрана и факта, че се затварят за почистване често 15-20 минути преди определеното време. Това се отнася най-вече за закусвалните и сладкарниците. Но, когато човек надникне вжид, че в определеното време за почистване персонала се хранят. В закусвалня „София“ често се виждат пред шандовете да стоят и говорят по няколко служители, докато в това време гражданите чакат пред незаредените витрини...

Подобни случаи могат да се посочат и за други места.

Дълг е на административните, партийните и профсъюзните ръководства да упражняват по-голям контрол и усилия за ограничаването и ликвидирането на посочените и непосочени нередности. Навременната намеса на органите на Санепидстанции и обществената неприимиромост също могат да помогнат за по-скоропийно отстраняване на тези чужди за нашия социалистически морал прояви.

ВЪЛНУВА СЪРЦАТА

Организираната теоретическа конференция „Комунизъм и човека“, от Градския комитет на БКП — Елена, се оказва много навременна и полезна. Тя породи възмущения, обогати знанията на участниците, посочи перспективите на хората и красогата на комунистическите идеали.

В продължение на повече от 4 месеца по предприятия на партийни, профсъюзни, комсомолски и отечественофронтски събирания бяха изнесани беседи, третиращи въпросите за колективизма и другарството, за всестраниното и хармонично развитие на личността, за ролята на труда, за материалните и моралните стимули, за комунистическия морал и култура, за дружбата на младежите и т. н.

На 21 юни в салона на Профсъюзния дом беше заключителният етап на конференцията. Беседата „Нашите идеали“ изнесена от подполковник Коцев от София бе много възмущава и съдържателна.

След такава хубава беседа, изпълнена с примери от живота, показваща така хубаво най-красивите идеали за човека — комунизма, се изнасяха на конференцията 8 души. Другарката Елена Градинарова говори за работата на градската комсомолска организация, за участието на младежите в бригадите за комунистически труд, а Коста Стържичков за ролята на учителя и училището, за комунистическото възпитание на младежта. На въпросите за мястото и ролята на литературата и художествената самодейност при възпитанието на човека, за грижата на народната власт и перспективите за изграждането на жената се спряха другарите Йордан Борисов и Сийна Цончева.

След напускането на салона, по улиците на града хората възмущаващо продължиха да говорят за конференцията, за комунистическите идеали...

Н. НЕДЯЛКОВ

Малиноберачките в село Балканци са предали на ДИП „Домат“ — Дюлюница повече от 25 тона сочни малини за консервиране.

Доволен са от богатата реколта и кооператорните Верна Иванова Елакова и Иванка Димитрова Бейкова. Те берат на ден по 30 кг малини.

Снимка: Д. Бурнев

КИНО

„ПАРИЖКАТА СВЕТА БОГОРОДИЦА“

Средновековен Париж в деня на карнавала. За да видят танца на Есмералда пред катедралата, хората напускат религиозното представление, което става в празничната зала на Парижката света Богородица. Колко е красива Есмералда, колко е страна, привлекателна.

Така започва едноименният френски широкоекранен филм по романа на Виктор Юго.

Централните роли са поверени на известни, големи киноартисти. И те много допринасят зрителят да почувствува духа на Средновековието.

Италианската артистка Джина Лолитриджиде стана прочута в целия свят още в първия си френски филм „Фанфан Лалетто“. Приета горещо от френската публика. Джина Лолитриджиде даде на героините, които възбуждаше, всичката жизнелюбност, на която тя е символ.

Никога досега в своята богата артистична кариера тя не имала радостта да създаде една толкова характерна героиня, така универсално позната — като Есмералда, танцьорката циганка от романа на Виктор Юго.

Актърът, който страдате най-много по време на снимането на този филм е Антони Куин. За да се превърне в Квазимодо, уродливия звънар, той е идвал в студиото час и половина преди другите. През това време гримьорът се е занимавал непрекъснато с него.

Великолепното препълнение, което този голям актьор предава на незабравимия герой на Виктор Юго, дълго ще се

КИНО

Градските кина в окръга ще прожектират от 15 до 21 юли следните филми: „Десети септември“ — В. Търново; „Необикновен реис“ — В. Търново; „Матросът“ — В. Търново; „Парижката света Богородица“ — Ал. Константин; — Свищов; „Чермукши“; „Академия“ — Свищов; „Гангстери“ — Свищов; „Напредък“ — Г. Оряховица; „Възвися се, последният пепеходен“ — М. театър; „Павликени“ — Кривопаланско; „Меч и роза“ — Хр. Ботев; — Лясковец; „Дяволската клопка“ — Гос. пожа министерствата; „Повест за пламенните години“ — Хр. Ботев; — Елена; „Барбара на неизвестността“ — И. твоята любов също“ — Сибирската леда Манбет.

Б. Р. Филмът ще се прожектира от 15 до 21 юни в кино „Искра“ — В. Търново.

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

17 юли — сряда в Г. Оряховица гостува народният театър „Иван Вазов“ — „Дубош“

17 юли — Свищов — Естрадна програма с участието на Мирча Крипан

17 юли в Павликени: Театърът за младежта — София ще представи „Шепа вечер“

15 юли — понеделник В. Търново — Дамски естраден състав от Италия

ФУТБОЛ

„Волов“ — „Локомотив“: „Здр Бомбон“ — „Ватер“; „Академик“ — „Спартак“; „Септ, слава“ — „Гигант“; „Чардафон“ — „Анг. Кънчев“; „Септември“ — „Вуколяк“; „Етър“ — „Лулогорец“; „Венковски“ — „Доростол“; „Ботев“ — „Чавдар“.

а. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 84, 13. VII. 1963 г.

Свищовската квартира на Георги Димитров

Свищов. Улица „Каймакчалан“. Една от тези малки и тихи свищовски улици, които още от турско време наричат сокаци. Каймакчаланът е насталик, а издържана близо цяло столетие. С друг думи на пръв поглед — почти незабележителна.

Но светле ли през дървената портучка със синя табелка № 2, пред вас се изправят две зелени борчета, а зад тях малка, стара къщица. Тук двама старци — 80-годишната баба Мица и 90-годишният дядо Георги Цвятков изживяват своя живот. Безбурно и почти забравени от хората. На стотина метра от къщицата в голямото основно училище „Димитър Благоев“. Над хиляда деца събират знания, припъкват по спортните площадки, а червените им връзки аленят на воля. Те дори не подозират, че тези двама старци, които навремени излизат на припек в малкото дворче, са дали спокойствието на дните и нощите от своите младини, за да припъкват сега денят на воля из училищните площадки.

— В редиците на комунистите влязох през 1906 година — рови се в спомените си някогашният общарски работник, дядо Георги Цвятков. И като търка отмалелите си очи, добавя: — То бяха бурни години. В града имаме клуб. По цели вечери, до среднощта стоя там. Идеха шиващи и общарски работници, разскаха, спорехме как да водим борбата с капитала. Майсторите ми

облещиха бойкот, не ме вземаха на работа в техните работилници, защото съм „развращаващ“ работниците им. Отворих си малка общарничка, тя стана и клуб...

Баба Мица поднася по стара свищовска традиция кафе. Пием бавно, заслушани в стареца.

През месец май 1908 година в Свищов дойде Георги Димитров по синдикална и партийна работа. Поканих го да преспя у дома. „Къщата ми не е много удобна — му казвам — ще изживявам“. А той ми отговори: „Не се безпокой, другарю. И моята не е по-голяма“. И ме покани, когато отида в София, аз да му бъда гост.

Баба Мица не се съдържа: — Като сега си го спомням Георги Димитров, Висок, строен, кипеше от младост. Посрещалме го, гостихме го и на другия ден го изпратихме по живо, по здраво за Русе.

На Седемнайсетия конгрес на Партията ходих като делегат на Свищовската организация — продължава дядо Георги. — И с Мица отидохме на гости у Георги Димитров. Не бяхме забравили поканата. Срецих ни и баба Параскева, майка му.

И дядо Георги дълго ни разказва за конреса, а после пак се връща на гостуването на Георги Димитров у дома му. Голям спомен е това за него, голяма чест за къщицата му.

Дълго слушаме. Вън нощта отдавна е обгърнала в синкавия си воал притихналия дунавски град. На излизане прекриваме прага, който е прекривал и великият Димитров, и си мислим, че отдавна е време да се постави знак на тази скромна къщица, който да напомня на туристите и поколението, че тук е била свищовската квартира на героя от Лайпциг — Георги Димитров.

Борис АНДРЕЕВ

Случаят е твърде поучителен. Но изглежда много малка е поуката за стопанствата в Лясковец, Елена, Ц. кория, Драгомирово, Буйновици и други, където не са направили почти нищо за установяване на подходящи складове за съхранение на отровните вещества. Установено е съхранение на силно-действащи отровни вещества в близост до краевеферма, жилищни сгради, хранителни складове и други, което е крайно неправилно. Чести са и случаите таква вещества да се държат в нестандартни съдове, като дамджани и шишета. Ето,

в резултат на такива нарушения се стигна до отравянето на 47 овце в ТКЗС с. Козловец, на три двойки бивали в горското стопанство в с. Буйновици, на няколко телета в ТКЗС с. Орловец и т. н.

Не е безинтересно да се каже, например, че за около три години в страната са допуснати 21 смъртни случая с хора, погълнали отрова от дамджани, синтайки че в тях има вода. Такъв е и случаят с починалия работник в базата за зърнени храни с. Орещ. Това налага да не се допускат каквито и да било нежелателни последици. В това отношение лично агрономите на ТКЗС и ДЗС, както и компетентните лица от другите обекти трябва да следят как се съхраняват, транспортират, употребяват и отчитат отровните вещества.

Задължение е и на здравните органи да не допускат под никаква предлог с отровни вещества да работят хора не отговарящи на изискванията по медицинските норми, а съответните ръководители да вземат мерки за набиране на предпазни работни облекла, гумени ръкавици, маски и други.

В условията на социалистическото общество, в което грижата за човека е висш закон, недопустимо е да се дават човешки жертви и да се понасят загуби на домашни животни в резултат на нехайство. Всякакви нарушения в това отношение основателно ще бъдат санкционирани. Това трябва да имат предвид и онези граждани, които с лека ръка троят домашните птици на съседите си, само заради това, че им правели пакост на посевите.

кап. Н. Пенев

Окръжно управление на МВР

— В. Търново

Задължение е и на здравните органи да не допускат под никаква предлог с отровни вещества да работят хора не отговарящи на изискванията по медицинските норми, а съответните ръководители да вземат мерки за набиране на предпазни работни облекла, гумени ръкавици, маски и други.

В условията на социалистическото общество, в което грижата за човека е висш закон, недопустимо е да се дават човешки жертви и да се понасят загуби на домашни животни в резултат на нехайство. Всякакви нарушения в това отношение основателно ще бъдат санкционирани. Това трябва да имат предвид и онези граждани, които с лека ръка троят домашните птици на съседите си, само заради това, че им правели пакост на посевите.

кап. Н. Пенев

Окръжно управление на МВР

— В. Търново

Задължение е и на здравните органи да не допускат под никаква предлог с отровни вещества да работят хора не отговарящи на изискванията по медицинските норми, а съответните ръководители да вземат мерки за набиране на предпазни работни облекла, гумени ръкавици, маски и други.

В условията на социалистическото общество, в което грижата за човека е висш закон, недопустимо е да се дават човешки жертви и да се понасят загуби на домашни животни в резултат на нехайство. Всякакви нарушения в това отношение основателно ще бъдат санкционирани. Това трябва да имат предвид и онези граждани, които с лека ръка троят домашните птици на съседите си, само заради това, че им правели пакост на посевите.

ЗА РАБОТАТА С ОТРОВНИТЕ ВЕЩЕСТВА

В нашата страна, както в селското стопанство, така и в редица други отрасли, се използват около 82 вида химически вещества със силна отровност. При тяхното съхранение, транспортиране и употребата в ТКЗС, ДЗС и в другите обекти са ангажирани значителен брой хора и домашни животни. И ако в индустриалните обекти злополуките с отровни вещества са изолпирани явления, то в ТКЗС и ДЗС продължават да се допускат отравяния на хора и особено на добитък. Така, например, на 16 май миналата година в с. Родина получиха отравяния 24 кооператорки, които са работили със силно отровния препарат „Хексахлоран“. Осем от тях се наложиха да бъдат лекувани по-подробно време. С това те се лишават от много трудови и създадохме не малка тревога на близките си, тъй като се касаеше до

запазването на живота им. Причината за отравянията бе главно в неспазването на някои основни изисквания — не са били инструктирани от компетентно лице, не са имали защитно облекло, работили са при силно ветровито и горещо време.

Случаят е твърде поучителен. Но изглежда много малка е поуката за стопанствата в Лясковец, Елена, Ц. кория, Драгомирово, Буйновици и други, където не са направили почти нищо за установяване на подходящи складове за съхранение на отровните вещества. Установено е съхранение на силно-действащи отровни вещества в близост до краевеферма, жилищни сгради, хранителни складове и други, което е крайно неправилно. Чести са и случаите таква вещества да се държат в нестандартни съдове, като дамджани и шишета. Ето,

НА ХЛЯБА МЕКОТО - НА РАБОТАТА ЛЕКОТО

— КЪДЕ СИ ТРЪГНАЛИ? ХЛЯБ СЕ ПЕЧЕ, СИНЕ!..
— КАТО СЕ ОПЕЧЕЩЕ СЕ ВЪРНА, ТАТЕ!..

Полека, че да ни е лека

Към обед слънцето така зажа-
ри, че на човека, който починаше
на сянка край царевичния блок
му се привидя мираж:
— Съвсем, съвсем близичко, на-
среща в преораното стърнище се
появи един широк пъленводен кана-
л. Водите му тихо подпльскава-
ха, сякаш молеха:
— Ела, ела и натопи сгореще-
ната си глава.
Той стана и направи една крад-
ка, като смяташе, че миражът ще
изчезне, но той не изчезна. На-
против водите му станаха още по
ясни, още по примамливи и чо-
векът ще, не ще, дойде над кана-
ла и се надвесил над него. Тога-
ва из водата изплува една глава,
след малко се показа цял един
човек и рече:
— Здравей!
— Здравей, — отвърна този, на
който му се привидя миражът и по-
пита: — Кой е ваша милост?
— Ами, — отвърна човекът с
главата, — аз съм поливач от
Б. черква.
— А този канал чий е?
— Та наш си е!
— А какво правите във водата?
— Както виждаш къпия се.
В това време от водата изко-
чи още един човек и се пред-
стави:

— Аз пък съм от Самоводене.
Каналът не е на Б. черква, а е
на нашето стопанство.
Обаче не мина и секунда и от
водата изплава трети човек и ре-
че:
— Нищо подобно! Каналът е
на Драганово. Зная много добре
защото съм драгановски поливач.
Ала след миг се появи четвър-
ти и възрази:
— Имате много здраве. Кана-
лът е наш, на михалчани.
Първият се почеса по главата:
— Има си хас, да се появи пе-
ти да рече, че каналът е на По-
ликрайше.
Едва изрече това и наистина се
появи пети, който каза:
— Именно!
Първият пак се почеса по гла-
вата, помисли малко и ги попита:
— Да речем, че е така, както
казвате вие. Тогава какво пра-
вите в този канал в това сушаво
време за царевичата?
— Къпем се, какво друго да
правим. С поливането не бърза-
ме. Караме я полека, че да ни е
лека.
Човекът се оципал, каналът не
изчезнал и той разбрал, че гор-
ното е истина!

Сифонов

ЛЕТОПИСЕЦЪТ взе па-
чето перо марка „Пели-
кан“, подостри го с бръснарско
ножице и... скръц, скръц —
започна да пише:
— „Лето хилядо деветсто-
тин шестдесет и трето. И на-
стана време да се прибере хля-
ба. И людете яхнаха огнени-
те змеиове, и ка-
то рекоха:
— Хайде да се
сървено в а ва ме“,
започнаха да се
трудят. И се
трудеха добре.
И имаше меж-
ду тях такива,
като тия от
Обединение, от Морава и от
други села на окръга, които
прибраха хляба навреме. Но
срещаша се и други людете, де-
то гореха на работата лекото и
на хляба мекото!“

ЖЪТВАРСКА ХРОНИКА

Като написа тия думи, лето-
писецът се замисли, зер не му
се пишеше лошава неща, пора-
ди туй, че общо взето реко-
лата в окръга беше добра и
работата в сравнение с други-
те окръзи не е назад, а напред,
но все пак, натопи перото и
почна:

14 218 декара жито, прибрана
е храната само от 4700 дека-
ра. А нивята са си узрели, как-
то са си узрели и в Ресен, ама
там работата е спорна“.

— Да се знае, — продължи
пак летописецът, — че и в
Балван са на същото дередже.
В горното село на същия ден
не са жънали пет змея, а ни-
вята на балванчани хич не са
малко. Не си ли управят навре-
ме положението, ще видят по-
дире голям зор!“

Като написа за балванчани,
Преписал:
Ганчо ЧУШКАТА

ХЛЯБЪТ

В редакцията дойде един възмутен гражданин, по право
не дойде, а върхлетя, удари с юмрук по масата и каза:
— Вижте!

Пакетът, който носеше, бе обвит внимателно в хартия и
ни пристъпихме страховито.

— Не се страхувайте! Това чисто и просто е хляб! — раз-
гъна пакета той и добави:

— Разгледайте го внимателно!

Един от нас се спусна за лупа, но гражданинът го върна:

— Моля, и без лупа се вижда, кое как е!

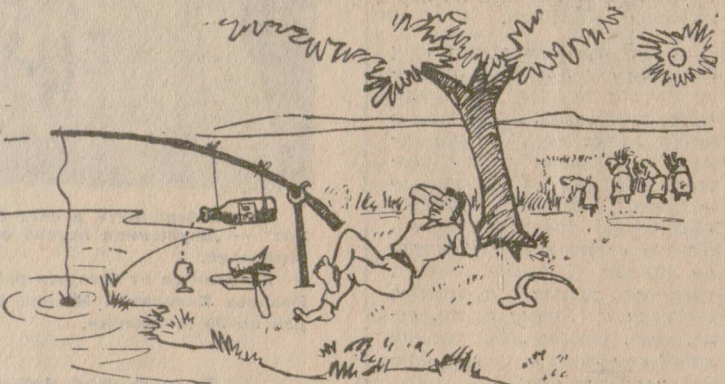
Наистина, и без лупа се виждаше един твърд предмет с
неизвестен произход, доста голям, за да бъдат необходими ко-
ментарии.

— И не е само това — продължи възмутеният гражданин
и ни посочи редица още чужди елементи в горепосочения
хляб.

— И щом сте седнали да пишете за хляба, пишете, че
подобни инциденти се случват твърде често в Търново, пък не
само в Търново, а и в други селища на окръга!

Д. Х.

кар. Сл. ГРАМАТИКОВ

Как се работи при 40 градуса...

АКО ТИ СЕ ЯДАТ МА- ЛИНИ

не ходи на па-
зара, а си купи билет за гр.
Елена. Като слезеш от автобу-
са, извади компас, ориентирай
се добре и тръгни точно в южна
посока. Усилията ти няма да
отидат напразно. Точно след
2 500 метра ти ще попаднеш в
един голям и хубав малина-
рик. В този малинарик — ма-
лини, колкото щеш. Вярно е,
че отговорните фактори знаят
за богатата реколта, но грижите
им за прибирането й са твърде
безотговорни. Бери и лж, кол-
кото искаш, защото и без това
хубавият плод пропада!

АКО СИ ОТ ГОРСКО НО- ВО СЕЛО,

ще бъдеш
много доволен, че съответните
селски обявления и решения ще
чуваш не чрез барабана, а от
новата радиоредба. В същото
време обаче ти ще се запиташи:

— Дали от известно време не
съм оглушал?

Защото и обявленията, и про-
грамата на радио София се чу-
ват съвсем, съвсем слабиичко и
заглушено.

Бъди спокоен! Ние те уверя-
ваме, че слухът ти е напълно
нормален. Оглушали са ото-
ворните фактори от селото, за-
щото въпреки настоятелните
искания на населението, те се пра-
вят на „дръж ми шапката“ и не
поправят радиоредбата!

НЕ НАМЕРИЛ МЕКОТО

Завчера случайно попаднахме на едно писмо, писано от
един студент, който учи в Свищов, а в настоящия момент е бри-
гадир в ТКЗС — Долна Оряховица. Ето какво пишеше той:

„Скъпи родители,

Аз както знаете преминах временно на трудовия фронт. Ико-
номическата ситуация на народното стопанство е такава, че е не-
обходима помощта на цялата родна младеж. Долна Оряховица е
хубаво село. Излизало тече река Янтра. Растат големи дървета в
има дебели сенки. Въздухът е чист и е полезен за здравето.

Вие как сте? Все така ли неуморно се трудите в кооперати-
ва? Бъдете живи и здрави и продължавайте да се трудите със
същия ентузиазъм. Надявам се, че ще намерите няколко минути
свободно време и ще прескочите до пощата, за да ми пратите ня-
кой и друг лев. Това е особено необходимо, тъй като финансо-
вият ми баланс е в криза. Бригадата ни е на самоиздръжка, а
нормите изпълняваме тридесет процента.“

Любящата майка не пратила пари, а отговорила телегра-
фически:

— Сине, майка ти изпълнява нормите 170%. Не чакай
друго, ами се хващай за работа!

Б. Р. Това трогателно ръководството на стопанството и щаба на
бригадата и те си полюли на петите и решили с работа да напра-
вят така, че никога да не се пишат подобни писма.

кар. Сл. ГРАМАТИКОВ

— Ясно!... че ли ожени навреме, ще изгори от любов...

ДЪРЖАВНО УЧЕБНО-ПРОИЗВОДСТВЕНО ПРЕДПРИЯТИЕ „ТРУД“ ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ

Правоспособни учители по:
метално-стругарство 1
обущарство 1
Заплата съгласно щатна таблица № 24, пореден № 54
Справка: Канцеларията на предприятието, теле-
фон 42-65.

ДЪРЖАВНИ ЗАХАРНИ ЗАВОДИ — Г. ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ

ПРЕВОДАЧИ ОТ НЕМСКИ за базата за
техническо развитие

Заплата съгласно щатни таблици от 75 до 90 лева
ОТ УПРАВЛЕНИЕТО НА ЗАВОДА.

2—1

ВИСШЕ НАРОДНО ВОЕННО УЧИЛИЩЕ „В. ЛЕВСКИ“

гр. В. Търново

обявява, че има вакантни длъжности, както следва:

I. За преподавателни

ст. преподавател по аналитична химия;
преподавател по физикохимия и калонидна химия;
Преподавател по технология на пластмасите и хи-
мия и физика на високо молекулярните съединения;
ст. преподавател по химия, физика и технология
на каучука и икономика на химическата промишленост;
преподавател по обща химия, процеси и апарати в
химическата промишленост;
преподавател по теория, конструкция и расчет на
двигателя;

преподавател по термодинамика;
преподавател по машинни елементи;
преподавател по основи на взаимозаменяемост;
преподавател по съпротивление на материалите;

II. За сержантин

с военна специалност — свързочници;
с военна специалност — водачи на инженерни
машини

III. Други служещи

машинист-специалист — II — I категория;
телефонно-телеграфни механици — III — I кате-
гория;

електромонтьор — III — I категория;
художник — I — IV степен;
библиотекар — III — I степен.

ЗАПЛАТИ: за преподавателите 125 лева основна и
10% за работа в МНО. За останалите длъжности съ-
ответно щатните таблици.

Справки — в щаба на училището — телефон 22-21.

ОТ УЧИЛИЩЕТО

НИКОЛАЙ АСАНОВ И ЮРИЙ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

РОМАН, НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА РЕАЛИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

Лидумс прочете тази радиогра-
ма, усмихна се нахриво и каза:
— Нима вие, Вилкс, все още не
разбирате в какво се състои ра-
ботата? Вашите господари искат
само едно: вие, без да намерите
своя катер, на лодката да оти-
дите в Готланд. Те действително
обичат да заребват жара с чуж-
ди ръце! Нашето появяване на
шведска територия ги устройва
много по-добре. Та в този случай
те нищо не рискуваха. Поради то-
ва те просто и не са излизали на
това определено от тях рандеву...
— Е, само да се върна там, ще
разваля на някого живота! — из-
рече Вилкс.
— Какво пък, ще почакаме до
сента, — философски отговори
Лидумс. — Надявам се, че през
сента ще ни вземат направо от
брега!
Съобщението за неуспешната
реша Бурдис посрещна безстраст-
но. Но сам Вилкс не желеше да
бъде така твърдокаменен. В
разговори с Делини и Лидумс
той постоянно се връщаше към
мисълта, че англичаните са ги
измамил, и тогава беше страшно
да се гледа на него: това бе-
ше не човек, а клокощещ вулкан!

Между това той действително
оздравя. Тоест краката му още
не бяха в ред, мускулите бяха от-
слабнали по време на дългата бо-
лест, но вече нищо не го болеше.
Вилкс засега още се държеше ка-
то стъпал съд, крачеше и сядаше
предпазливо, вслушвайки се
по време на всяко движение, как-
во става в него, но постепенно за-
бравяше за своите минали мъче-
ния.
И когато Бурдис, изслушвайки
печалния отчет, замислено запита,
не тиях, разбира се, а по-скоро се-
бе си, как да отпрати злощастния
пътешественик обратно в ла-
гера, Вилкс незабавно отговори:
— Ние можем да се доберем
пеш! Водите се отдръпнаха, лива-
дите са сухи.
Бурдис се усмихна и каза:
— Защо пък такова отричане?
Все нещо ще измислим. При то-
ва вие забравихте за своите болни
крака!
— Именно забравих! Забравих!
— с възторг завика Вилкс. —
По време на това проклето очак-
ване в морето бях в толкова на-
прежение, че всякава болка се
свършва!
— Аз зная подобни случаи. —
забавля Бурдис се с обирна към
Лидумс: — Ще се опитам да се
договоря с шофьора на риболов-
ния колхоз и да ви превърна на
машина с рибата. Нещата вземете
с себе си, излезте на шосето

мястото за среща ти е известно —
към полунощ. В случай, че па-
тул силно камюна, ще кажете, че
сте товарици от Рижския рибозав-
од и сте ходили за „прясна ри-
ба“. Имате пред вид, че в лаге-
ра има големи затруднения с про-
дуктите. Когато слезете от камю-
на, вземете със себе си рибата, аз
после ще се разплатя с шофьора.
Пътешествието премина благопо-
лучно. Като взеха няколко чучала
с рибата, те излязоха от камюна.
На уговореното място, в скрива-
лище, намериха писмо от Графа,
в което бе казано къде трябва
да се яви Делини, след като из-
прати пътешествениците на За-
пад.
Какво беше учудването на Пе-
терсон и Егле, когато те видяха
не само Делини, когото очакваха
с огромно нетърпение, но и сами-
те пътешественици! Целия ден в
бункера избухваха отгласи от
оня буря, която вече стовари
върху главите на своите господари
Вилкс.
— Това е предателство! — вие-
ше Егле.
Петерсон се опитваше да го
спре, но след минута сам започ-
ваше:
— Те да не смятат, че сме не-
достойни за технике грижи?
„Братята“ мълчаха. Те разбира-
ха, че техните подопечни се бо-
лят и за себе си. Ако англичаните
не са пожелали да рискуват за-

ради Вилкс, то къде е гаранцията,
че те ще помогнат на други?
Настроението в отряда беше
мрачно и поради това, че се чув-
ствуваше приближаването на
гладния период. Гората беше
още пуста, тя не можеше да из-
храни човек. Птиците се застоява-
ха в гнездата, веровете се скри-
ха... Малко продукти се носеха
и от оня, които ходеха из окол-
ностите.
Лидумс пак пое ръководството
на отряда. Петерсон все по-често
го угворяше, че е време да се
отдели с Делини, а на Вилкс да
придаде за работа на предава-
теля Графа.
В това време Вилкс реши да
предаде на англичаните радиогра-
ма за морския флот, на база в
Лиепая.
С тази радиограма той се кане-
ше и да напомни за себе си и в
същото време лекичко да отмъ-
сти на англичаните. Нека после
размислят, какви неопонени
сведения биха получили те, ако бяха
взели Вилкс при себе си.
Когато той показа своята ин-
формация, получена от оня ри-
бар, който ги вози на среща, Ли-
думс приятелски посъветва да не
я предава. Тя беше много съмни-
телна.
През тези дни работеше само
новият предавател на Петерсон, на
който се тренираше Графът. По-
вече не се разправяше защо ан-
гличаните не са посрещнали
Вилкс. Поради това от предава-
нето на информацията на Вилкс
бяха занемарени всички пиш-
мони.
Привечер двамата от „братята“
се отправиха за продукти. Вилкс
седеше зад масата в бункера и
направо занемарваше своята ра-
диограма. Лидумс легна на на-
ра, като ги наблюдаваше недо-
во-

лен. Егле, Петерсон и Графът и-
граеха на карти. Кох готвеше съв-
сем скромна вечеря. Юрка стоеше
на пост, лениво оглеждайки око-
лността и наблюдавайки как посте-
пенно изчезва светлината.
Изведнаж двамата „братя“ из-
тичаха с правни чували покрай
Юрка и, като извикаха в едни
глас: „Синител!“ — се вмъкнаха в
бункера. Юрка се заслуша.
В гората се тропяха стъпки, на-
къде далеч заджавка куче, както
джавка винаги, когато попадне на
следа. Юрка като стрела се хвър-
ли след „братята“ в бункера.
Там ставаше нещо необобразно.
„Братята“ стяхаа оръжието.
Егле, съвършено загубен, вземаше
неизвестно защо канчета и лъжи-
ци и ги пъхаше в своята ранца.
Вилкс като разкъса завършената
зашифровка, се опита да я глът-
не, но обкръжката хартия —
това беше бързо възпламеняваща
се. После той се досети, извади я
от устата, поднесе я до пиларата,
хартията избухна и се разтопи, и
Вилкс се хвърли към изхода. Ли-
думс го хвана със силна ръка за
неща на самото и го задържа.
— Стой! — извика той.
Петерсон извади пистолета, но
ръцете му така трепереха, че той
съвсем не можеше да откати пред-
пазителя. Графът, вече въоръжен
с автомат, му помогна. Лидумс,
като извика всички да приведат
оръжието си в ред, заповяда:
— Без моя команда да не се
стреля! Да се съберат личните ве-
щи и да се остави лагера! Отте-
гляме се на югоизток, по посока на
Ентурския масив. Графът оставя
да прикрива отстъплението. В слу-
чай на появяване на куче да се
стреля най-напред в кучето, после
във водача! Делини, вземете ра-
диостанцията! Да вървим!
(Следва)